

ง
168695

ทพพันธ์ หิริฎเรื่อง : การศึกษาสมรรถนะในการบริหารงานบุคคลของผู้บริหารสถานศึกษา
สังกัด สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เขตตรวจราชการที่ 15. (A STUDY OF
PERSONNEL ADMINISTRATION COMPETENCY OF SCHOOL PRINCIPALS UNDER THE
JURISDICTION OF OFFICE OF THE BASIC EDUCATION COMMISSION, EDUCATIONAL
INSPECTION REGION 15) : อ.ที่ปรึกษา ผศ.ดร. ณัฐนิภา คุปรัตน์, จำนวน 185 หน้า.
ISBN 974-53-1653-9

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสมรรถนะในการบริหารงานบุคคลของผู้บริหาร
สถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เขตตรวจราชการที่ 15 2) เปรียบเทียบสมรรถนะ
ในการบริหารงานบุคคลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เขตตรวจ
ราชการที่ 15 กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 286 โรงเรียน เครื่องมือที่ใช้
ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามสำหรับผู้บริหารสถานศึกษาเกี่ยวกับสมรรถนะในการบริหารงานบุคคลของผู้บริหาร
สถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เขตตรวจราชการที่ 15 วิเคราะห์ข้อมูลด้วย
โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์
ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA)

ผลการวิจัยพบว่า

1) ค่าเฉลี่ยสมรรถนะในการบริหารงานบุคคลของผู้บริหารสถานศึกษาโดยภาพรวมอยู่ใน
ระดับค่อนข้างสูง โดยสมรรถนะด้านทักษะและศิลปะในการถ่ายทอดและโน้มน้าวบุคคลมีค่าเฉลี่ยสูงสุดและ
ด้านการนิเทศและให้คำปรึกษาแก่ครูและบุคคลมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ส่วนจังหวัดที่ผู้บริหารสถานศึกษามีสมรรถนะ
ในการบริหารงานบุคคลสูงสุด คือ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

2) ผู้บริหารสถานศึกษาจังหวัดระนองกับสุราษฎร์ธานีและจังหวัดชุมพรกับจังหวัดสุราษฎร์ธานี
มีสมรรถนะในการบริหารงานบุคคลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ส่วนผู้บริหารสถานศึกษา
จังหวัดระนองกับชุมพรมีสมรรถนะในการบริหารงานบุคคลแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3) ผู้บริหารสถานศึกษาจังหวัดระนองกับจังหวัดชุมพรมีสมรรถนะในการบริหารงานบุคคล
ด้านความยุติธรรมและความเป็นธรรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 และผู้บริหารสถานศึกษา
จังหวัดระนอง ชุมพร และสุราษฎร์ธานี มีสมรรถนะในการบริหารงานบุคคลด้านการนิเทศและให้คำปรึกษาแก่ครู
และบุคคลแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

168695

##4683681727: MAJOR: EDUCATIONAL ADMINISTRATION

KEY WORD: PERSONNEL ADMINISTRATION / COMPETENCY OF SCHOOL PRINCIPALS/ THE BASIC EDUCATION COMMISSION / EDUCATIONAL INSPECTION REGION 15

TANUPUN HIRUNREING: A STUDY OF PERSONNEL ADMINISTRATION COMPETENCY OF SCHOOL PRINCIPALS UNDER THE JURISDICTION OF OFFICE OF THE BASIC EDUCATION COMMISSION, EDUCATIONAL INSPECTION REGION 15. THESIS ADVISOR,: ASST. PROF. NATNIPA COOPARAT, Ph.D., 185 p.p. ISBN : 974-53-1653-9

The purposes of this study were (1) to study the personnel administration competency of school principals under the jurisdiction of Office of the Basic Education Commission, Educational Inspection Region 15, and (2) to compare the personnel administration competency of school principals under the jurisdiction of Office of the Basic Education Commission, Educational Inspection Region 15. A sample of 286 school principals answered the questionnaires on the personnel administration competency. All data were analyzed by the Statistic Package for the Social Science (SPSS). Percentage, mean (\bar{x}), standard deviation (S.D.), and One - way ANOVA were the tools used to analyze the data from those questionnaires.

The findings were as follows :

1) The mean of the school principals' personnel administration competency was found quite high. That of personnel inductive skills and arts was the highest ; whereas, the mean of personnel supervision and consultation was found the lowest. The school principals in Surat Thani Province were discovered possessing the highest rate in personnel administration competency.

2) The differences in personnel administration competency between school principals in Ranong and Surat Thani Province and those in Chumporn and Surat Thani Province were statistically significant at .05. On the other hand, those between school principals in Ranong Province and in Chumporn Province were not statistically significant at .05.

3) The personnel administration competencies in fairness and justice between school principals in Ranong and Chumporn Province were statistically and significantly different at .05 ; whereas, those in personnel supervision and consultation among school principals in Chumporn, Ranong and Surat Thani Province were not statistically significant at .05.